

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

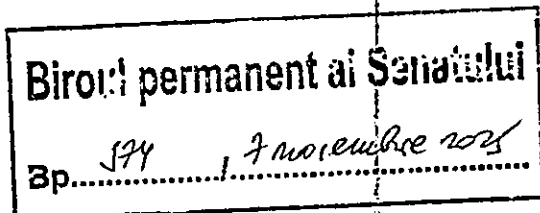
Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

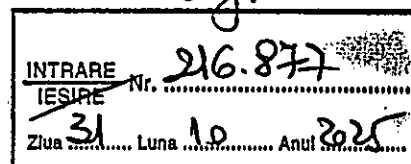
www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 6354/30.10.2025

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 163/2022
pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei
din surse regenerabile, precum și pentru modificarea
și completarea unor acte normative**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.*

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 30.10.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu **propunerile de modificare** prevăzute în anexă și cu următoarele **observații**:

- proiectul de act normativ poate genera impact negativ pe mai multe paliere:
 - impact legislativ și de conformitate:

- definițiile incomplete sau tautologice pot genera blocaje în aplicare și interpretări divergente. Neclaritatea adusă de termenele de implementare poate crea incertitudine în rândul entităților reglementate;
 - lipsa unui sistem de trasabilitate și a mecanismului de creditare poate afecta raportarea și verificarea conformității;
 - impact economic:
 - lipsa de claritate în privința țintelor de conformitate poate genera incertitudine pentru operatorii economici;
 - absența unor ținte bine definite afectează imediat proiectele cu FID aprobat (ex.: SAF/HVO, H2 verde), precum și pe cele aflate în faza de evaluare, reducând predictibilitatea și stabilitatea planificării investițiilor;
 - impact asupra obiectivelor RED III:
 - România riscă să nu atingă ținta de 14,5% reducere GES în transporturi în 2030;
 - neclaritatea legislativă în transpunerea RED III în România poate avea consecințe directe asupra implementării PNRR (Planul Național de Redresare și Reziliență) și PNIESC (Planul Național Integrat Energie și Schimbări Climatice);
- pe formă și din perspectiva definițiilor incluse în proiectul de act normativ, sunt necesare următoarele modificări, pentru a asigura claritatea normei juridice:
- formularea „*membri situați în apropierea proiectelor privind sursele regenerabile de energie deținute și dezvoltate de respectiva entitate juridică*” introdusă în definiția comunității de energie din surse regenerabile (art. 2 pct. 18) este ambiguă, fiind necesară o formulare similară cu cea din definiția comunității de energie a cetățenilor respectiv membrii situați în aceeași zonă de distribuție;
 - cu privire la art. 22, alineatele nou introduse (27) și (28) nu includ și mențiunea privind comunitățile de energie ale cetățenilor, deși toate alineatele acestui articol se referă la ambele tipuri de comunități. Pentru claritatea și unitatea aplicării este necesară includerea acestui tip de comunități;
 - definiția „combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică” nu respectă normele de tehnică legislativă, având în vedere că utilizează termenul definit în interiorul propriei definiții. Este necesară reformularea acesteia în acord cu Legea nr. 237/2023 privind hidrogenul, astfel încât să

se precizeze clar că este vorba despre combustibili lichizi sau gazeoși proveniți din surse regenerabile, altle decât biomasa, și care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 70%.

- este necesară introducerea unei definiții clare a biometanului, având în vedere utilizarea termenului în text, dar fără să existe și o definiție a acestuia, în conformitate cu legislația în vigoare;
- se remarcă erori de transpunere ale Directivei RED III, inclusiv referințe inexacte la articole inexistente în legislația națională (de exemplu, art. 29a alin. (3)). Se impune corectarea acestor neconcordanțe pentru a evita interpretări divergente și pentru a asigura conformitatea cu structura normativă românească;

➤ pe fond, atragem atenția asupra următoarelor aspecte ce necesită modificări:

- în forma actuală, se constată o neconcordanță între țintele și termenele stabilite prin proiectul de act normativ și cele prevăzute de Legea nr. 237/2023, ceea ce poate conduce la suprapuneri de obligații, la confuzii în aplicare și la riscuri de neconformitate în raport cu Directiva (UE) 2023/2413 (RED III). Prin urmare, semnalăm faptul că, odată cu intrarea în vigoare a prezentului act normativ, se impune revizuirea legislației în vigoare, în special a Legii Hidrogenului, pentru alinierea țăintelor. În absența unor măsuri corective, se va ajunge la o situație paradoxală și neconformă cu principiile de predictibilitate și coerență legislativă, în care ținta intermediară de combustibili din surse regenerabile și energie din surse regenerabile folosită în transporturi, stabilită pentru anul 2029, respectiv 4,5%, va depăși ținta finală prevăzută pentru anul 2030, de 1%. Această incongruență va genera un grad ridicat de incertitudine în piață, afectând atât operatorii economici, cât și investitorii, și va putea conduce la contestarea legalității cadrului normativ aplicabil. De asemenea, România ar fi singurul stat din Uniunea Europeană care ar implementa țintele intermediare, toate celelalte state fiind raliat la orizontul de timp 2030;
- cu privire la mecanismul de schimb de credite prevăzut la art. 25 alin. (7) – (8), considerăm că se impune introducerea unui termen limită concret pentru implementarea mecanismului, pentru a evita întârzierile;
- în forma actuală, propunerea de act normativ lasă deschisă posibilitatea de a reduce plafonul pentru biocombustibili obținuți din culturi alimentare (așa-numitul "food-cap"). Considerăm că acest plafon trebuie menținut la 7%, pentru că reducerea lui ar putea îngreuna atingerea obiectivelor de

mediu și ar afecta industria românească de biocombustibili. Este nevoie și de o analiză de impact asupra pieței interne, pentru a înțelege efectele asupra prețurilor, aprovizionării cu alimente și sustenabilității economice. Propunerea este justificată de practica europeană și de analiza capacității interne de producție;

- în Anexa 3 a Ordonanței de urgență nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a combustibililor lichizi și gazoși, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie apar valori diferite pentru conținutul de FAME/EMAG (7% vs. 10%), deși vorbim despre același compus. Considerăm necesară clarificarea unității de măsură (masică sau volumetrică) și a uniformizării terminologiei, pentru a evita interpretări contradictorii și dificultăți la verificarea conformității produselor;
- din perspectiva garanțiilor de origine, semnalăm următoarele:
 - este necesar a se avea în vedere definirea tipului de hidrogen ce va face obiectul garanțiilor de origine prevăzute de prezenta transpunere a REDIII și modul în care acestea vor fi corelate cu certificatele reglementate prin Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor;
 - raportat la momentul aprobării și publicării proiectului de act normativ în Monitorul Oficial, termenele menționate la pct. 32, în corelare cu art. 19, unde, după alin.(4), se introduc trei noi alineate, alin. (41)–(43), vor fi deja depășite. Întrucât actele normative nu pot produce efecte retroactive, considerăm necesară corelarea și modificarea acestor termene, astfel încât ele să se aplice începând cu data publicării proiectului de act normativ în Monitorul Oficial;
 - prin excepție, garanțiile de origine aferente cantităților de energie electrică din surse regenerabile prevăzute în contractele de achiziție de energie de tip PPA, precum și în actele adiționale ale acestora, încheiate până la data de 30 septembrie 2025 inclusiv și destinate consumului de energie electrică, se vor transfera conform prevederilor contractuale;

- pentru contractele de achiziție de energie din surse regenerabile de tip PPA încheiate începând cu data de 1 octombrie 2025, producătorii de energie electrică din surse regenerabile pot prevedea transferul garanțiilor de origine până la data de 31 decembrie 2026;
- referitor la art. 3, alin. (1) cu introducerea de trei noi alineate, alin. (1¹) - (1³), chiar dacă art. 3 alin. (3a) din Directiva (UE) 2018/2001 astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2023/2413 permite statelor membre o astfel de derogare, efectiv copierea în proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului a textului Directivei nu se justifică, având în vedere preambulul Directivei (ce trebuie, de asemenea, respectat, conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), ce precizează că „*Statelor membre ar trebui să li se permită să deroge de la principiul respectiv în circumstanțe justificate în mod corespunzător, de exemplu atunci când acest lucru este necesar în scopul securității aprovizionării cu energie, cum ar fi în cazul unor condiții de frig deosebit de severe. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să deroge de la principiul respectiv în cazul în care nu există sectoare sau instalații de prelucrare care ar putea utiliza o valoare adăugată mai mare a anumitor materii prime într-un perimetru geografic*”. Însă proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului nu definește un *perimetru geografic*, ci doar se raportează la *industria locală*, termen uzitat în art. 3 alin. (3a) din Directivă cu o evidentă conotație statală, neputând fi redusă la industria locală națională, la nivel de UAT sau de județ;
- derogarea încalcă principiile statuate în Codul silvic privind gestionarea durabilă a pădurilor, regulile de valorificare a lemnului și semnificația valorificării superioară a lemnului *per se*. Mai mult decât atât, Strategia națională pentru păduri pentru 2030 oprește expres de la o astfel de practică derogatorie, consacră *expressis verbis* o direcție strategică dedicată care „*promovează bioeconomia circulară și consolidarea implementării principiului utilizării lemnului în cascadă; (...) Biomasa forestieră cu destinație energetică trebuie să fie furnizată cu respectarea principiilor utilizării în cascadă a lemnului și economiei circulare, a ierarhiei deșeurilor, precum și legalității în ceea ce privește proveniența și finanțarea (subvenționarea); nu se va stimula dezvoltarea de facilități industriale de producere a energiei din biomasă forestieră*;
- interdicția de stimulare a dezvoltării de facilități industriale expres precizată de Strategia forestieră este încălcată de proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului prin „*Art. 10 - La art. 3 după alin. (2) se introduc patru noi alin. (2¹) - (2⁴) cu următorul cuprins: (2¹) Schemele de sprijin elaborate pentru energia*

obținută din biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă (...)” și următoarele;

- autoritățile competente ar trebui să fie numite direct în cuprinsul proiectului, pentru a evita viitoare confuzii cu privire la responsabilități;
- utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile (art.15a (3) din Directiva (UE) 2023/2413: articolul trebuie corelat cu legislația existentă. Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor actualizată, privind performanța energetică a clădirilor impune o limită minimă de 30% pentru clădirile Nzeb (raport privind cerințele minime de conformare a unei clădiri cu consum de energie aproape egal cu zero, denumit în continuare raport de conformare nZEB - document elaborat de un auditor energetic pentru clădiri gradul I) noi sau modernizate. Totuși este neclar cum a fost stabilit acest prag minim având în vedere că prin PNIESC România planifică să atingă ponderea surselor regenerabile la 36% în încălzire și răcire și 55% în electricitate. Considerăm că pentru a atinge aceste ținte clădirile Nzeb trebuie să aibă un consum de energie regenerabilă apropiat de 100%;
- art. 6 din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică face referire doar la cogenerare de înaltă eficiență care este promovată în România în general cu utilizare de combustibili fosili. Pentru ca acest paragraf să fie în acord cu Directiva, articolul trebuie modificat astfel încât să includă utilizarea încălzirii regenerabile. Totodată, art.17 din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor se referă doar la clădirile noi. Considerăm că acest paragraf ar trebui să facă referire și la clădirile existente pentru a fi în acord cu Directiva - *asigură îndeplinirea unui rol de exemplu de către clădirile publice de la nivel național, regional și local în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile utilizate;*
- legea nu poate fi aplicată retroactiv, prin urmare, această excepție ar trebui să intre în vigoare doar odată cu aprobarea proiectului de act normativ și după desemnarea zonelor dedicate pentru accelerare;
- referitor la pct. 46, raportat la art.22 alin. (12), recomandăm posibilitatea prelungirii termenului cu alte 180 de zile în situații excepționale (ex.: operatorul de distribuție nu a instalat la timp contoarele inteligente).

Președinte,
Sterică FUDULEA